

גליון תת"ג (שנה י"ז)

פרשת בהעלותך תש"פ

יז"ל ע"י עכון מעדני אשר

מדוע אין מקפידים לומר כל יום את מה שקרה למרים הנביאה?

הרי זה מצוה דאורייתא?

בפרשת י"ב א' ותדבר מרים ואהרן במשה וגו' והנה מרים מצורעת כשלג.

יש לחקור האם יש חיוב דאורייתא לאדם לומר בפיו כל יום מה שעשה הקב"ה למרים בגלל שדיברה לשון או דילמא אין חיוב.

הנה בפרשת כי תצא כ"ד כתוב זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים.

וברש"י שם אם באת ליזהר שלא תלקה בצרעת לא תספר לשון הרע, משמע מדבריו שאין חיוב לזכור משה שעשה למרים אלא עצה טובה.

אבל ברמב"ן שם חולק על זה וז"ל לפי דעתי שהיא מצות עשה ממש, כמו זכור את יום השבת לקדשו שמות כ' ח' זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים שם י"ג ג' זכור את אשר עשה לך עמלק דברים כ"ה י"ז כולם מצוה, אם כן גם זה כמותם, והיא אזהרה מלדבר לשון הרע, יצוה במצות עשה שנזכור העונש הגדול שעשה ה' לצדקת הנביאה, שלא דברה אלא באחיה גמול חסדה אשר אהבתו כנפשה, ולא דברה בפניו שיבוש, ולא בפני רבים, רק בינה לבין אחיה הקדוש בצנעה, וכל מעשיה הטובים לא הועילוה, גם אתה אם תשב באחיק תדבר בבוז אמך תתן דופי לא תנצל.

וכן משמע להדיא לשון הספרי בחוקתי פרשה א' ב' ג' זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים, יכול בלבך, כשהוא אומר השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות הרי שמירת הלב אמורה, הא מה אני מקיים זכור שתהא שונה בפין, ומכאן נראה שרבותינו יעשו אותה מצוה, לא ספור ועצה בלבד להנצל מן הנגעים, ואיך יתכן שלשון הרע שהוא שקול כשפיכות דמים לא תהיה בו בתורה לא תעשה גמור או לאו הבא מכלל עשה, אבל בכתוב הזה אזהרה גדולה בו, להמנע ממנו בין בגלוי בין בסתר בין במתכוין להזיק ולהבזות בין שאין מתכוין להזיק כלל. וזו מצוה מכלל תרי"ג מצות, ושכחה בעל הלכות גדולות וכל המונים המצות אחריו.

יש להקשות: כיון דהויא מצוה וחיוב גמר מדוע אין נוהגים לעשות כן ומבטלים מצות עשה דאורייתא, כך מקשה במג"א אור"ח סימן ס', וכן בבני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' דרוש י"ז ס"ק ט'.

איכא כמה תרוצים:

א. כשאומר בתפילה "להודות לך" מקיים המצוה של זכירת מעשה מרים דהפה לא

נברא רק להודות ולא לדבר לשון הרע וזהו זכירת מעשה מרים, כך תירץ במגן אברהם בשם האר"י הקדוש.
ומקשה: מדוע לא תיקנו לקרוא במעשה מרים כמו שקורין זכירת מעשה עמלק.
ומתריך: מפני שהוא גנותו של מרים.

אבל החידא בספרו שו"ת יוסף אומץ סימן כ"ג תמה על זה: דנראה לא יצא ידי חובת זכור בפה שהרי באמרו להודות לך וכיוצא אינו זוכר בפה אלא חושב בלבו אותה זכירה, אבל בפיו אינו אומר כי אם דבור דהלב מבין שיש בו רמז לאותו זכירה, ואני בעניי נ"ל דלא כיון רבינו האר"י לזה כי אם שבזה יזכור בלבו הזכירות האלה, אך לקיים זכירה בפה צריך לומר בפירוש בפה.

ב. אפשר לומר דזכור בפה יוצאין בפעם אחד בשנה היינו כשקורין הפרשה בציבור על פי סדר הפרשיות, ואיסור השכחה הוא בכל יום, רק בזכירת עמלק קבעו חז"ל זמן מיוחד כדי להקדים זכירה לעשיה, וצריך עיון רב בדבר, והוא מן התימא אצלי במצות כאלה שהם מדאורייתא, שלא הרחיבו הפוסקים דבריהם בזה, כך כתב בבני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' דרוש י"ז ס"ק ט'.

ג. זכירת מרים דרישא דקרא הוא השמר בנגע הצרעת ואינו בזמן הזה ואינו בח"ל ובספרי מסמיך זה על איסור לשון הרע והוא איסור ככל האיסורים ואינו בזכירה והזכירה היא על נגע הצרעת לעשות כדין, כ"כ בערוך השולחן אורח חיים סימן ס'. ואף שבסוף הסודר מודפסים השש זכירות ואחד מהם זכירת מעשה מרים מ"מ הרבה אין אומרים את זה

האם מקיימים מצות זכירת מעשה מרים ע"י לימוד הלכות לשון הרע?

הנה בספר חובת השמירה פ"ג כתב ששמע מפי קדשו של הגאון רבי בצלאל הכהן מוילנא, שבלימוד הלכות לשון הרע מקיים מצות עשה של 'זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים' וכן משמעות הר"ש משאנץ ספרא פרשת בחוקתי שכתב שמקיים זכירת מעשה מרים ע"י לימוד הלכות נגעים.

אבל בשו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ה' סימן ד' חולק על זה וז"ל לכאורה פשוט שבלימוד האיסור דלשון הרע לא יצא הזכירה. דהמצווה נאמרה שנזכור מה שעשה למרים, שהוא שאף מרים נענשה על חטא לשון הרע שנלמד שיש עונש חמור דצרעת, ושאף מרים נענשה על שדברה רק באחיה שלא הקפיד, וכל שכן על לשון הרע חמור על אלו שמקפידין, וזה ליכא בזכירת האיסור, ומה שכתב המגן אברהם שבתביבות להודות לך יוצא זכירת מעשה מרים, הכוונה שיחשוב גם זה שנענשה מרים.

גליון זה נודב
ע"י ידידינו
הרב החפץ בעילום שמו שליט"א
על מנת שתצא אמו שלילי
בבדיקת הקורונה
ובחסדי השם רצון יראיו עשה
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
יזכה תמיד לבשר ולהתבשר
בשורות טובות

תשית לראשו עטרת פז
ברכת מזל טוב
להגאון הגדול לממשלת התורה הפוסק המובהק
מגדולי הפוסקים בדורנו
העמיד מאות מורי הוראה
הפוסק של אלפים מכל המגורים של היהדות החרדית
העומד לימין המערכת מעת הקמתו
להעמידנו שלא תצא מכשול תחת ידינו
הגאון המפורסם החסידי שבכהונה רבי **שמואל קהת הכהן גראס** שליט"א
חבר הבד"צ דקהל מחזיקי הדת, ודומ"צ אהבת תורה, הישר והטוב, בית הוראה דשיבת מיר,
לשכת הפוסקים ביתר עילית, אוצר הפוסקים סווראן, קנין תורה פסגות ירושלים (כדור)
שעלה לגדולה לשמש כחבר בי דינא רבא של ממלכת התורה העולמי
דקהל מחזיקי הדת דחסידי בעלזא
יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים להרבות תורה והוראה בישראל
שלא יצא מכשול תחת ידו ויזכה רבות בשנים לעמוד ולשרת ולברך

מחברים את הלימוד בעטב. עומק הדבתי מהודושת
מאת רבי **שמואל דוד פרידמן** שליט"א
שדה צופים
עכשיו יצא לאור
מסכת שבת - חלק ב'
לחשיני בחינות הספרים המובחרות
הספר האישי. איננו יוצא תכני ספרים. מחיר: 40
ש"ח כולל משלוח. אנו יוזמים ומשקיעים

בטעמא בהיות דאומרים אותה דרך תחינה ובקשה ואזהרת האריז"ל הוא דוקא דרך לימוד.

אבל באחרונים חולקים וסבירא ליה דאף תהילים יש איסור לאומרה בלילה: דהנה החיד"א בספרו שו"ת חיים שאל חלק ב' סימן כ"ה כתב ושמעתי מהמקובל המופלא ח"ק כמהר"ר שלום שרעבי זצוק"ל שהיה מפקפק על מה שנהגו לקרות בבתי כנסיות סמוך ליום תהלים ונתפשט מנהג זה בכל ארץ ישראל שיש חבורות לזה, והיה אומר שאולי אין תהלים בכלל אזהרת הרב ואין ולא ורפיא בידיה, והמקובלים נמנעו לקרות תהלים בחול כל שלא האיר היום.

וכן בספרו שו"ת יוסף אומץ סימן נ"ד כתב מנהג קדום כי בכל לילה באשמורת קורין בבתי כנסיות ה' ספרי תהלים בכל לילה, ושמעתי ממקובל מופלא בדורנו ז"ל דאמר מר כי אין לימוד התהלים בכלל אזהרת רבינו הארי"ז ז"ל ויכול לקרות תהלים באשמורת עכ"ד, ואני בעניי מצאתי סמך לזה בב"ר פרק ס"ה דאמרו שם דיעקב אבינו ע"ה היה קורא תהלים בלילה, ומעיקרא דוד הע"ה רוב תהלותיו יסדן ואמרן לראש אשמורות, הגם שיש לחלק, ועתה אמת אניד כי לקורא תהלים באשמורת ושואלני אני אומר שיש לו סמך, אמנם אני בעצמי ירא אנכי ואין אני קורא תהלים בלילה, והטעם כי רבינו הארי"ז ז"ל סתם וכתב דאין לקרות מקרא בלילה קא פסיק ותני מקרא ותהלים בכלל, וכל כי הא הוה ליה לאודועי.

וכן בנימוקי אור"ח סימן רל"ח מביא דברי האשל אברהם שאין קפידא באמירת תהילים ומאריך בזה ומסיים "המדקדקים נהגו להחמיר בזה ולא שמענו כלל שיאמרו תהילים גם בציבור בחצי לילה ראשונה זולת ליל יום הכפורים.

ובספר ברכת אהרן עמ"ס ברכות מאמר ז' הביא קצת סמוכין למה שנתפשט המנהג שלא לאמר תהלים בלילה קודם חצות: משום דאיתא בגמ' ברכות ג' ע"ב ב' שגם דוד המלך לא אמר שירותיו ותשבחותיו עד אחר חצות כדאיתא בש"ס כאן.

ובשו"ת דברי יציב יורה דעה סימן קל"ז האריך באריכות האם מותר לומר תהילים בלילה: וכתב שיש שחילקו בין קודם חצות לאחר חצות עיין פתח הדביר ח"ג סי' ער"ה ס"ק י"ב, ובכף החיים אור"ח סי' רל"ח סק"ט אך הרבה פקפקו על זה שלא הוזכר זה עיין שו"ת חיים שאל ח"ב סי' כ"ה ורב פעלים ח"ב אור"ח סי' ב' ואף מהאור החיים הקדוש הנ"ל בשם הברייתא נראה שאין לחלק.

ובשו"ת מי יהודה אור"ח סימן כ"ב וכן בשו"ת ויחי יעקב כתבו אמירת תהילים חלולה ובעת צרה שהוא דרך תפילה ותחנונים וליכא חששא.

וכן בשו"ת ציץ אליעזר חלק ח' סימן ב' האריך דלצורך חולה מותר לקרוא תהילים בלילה.

ויש מקומות שמחמירים אף לצורך חולה שיש בו סכנה לא לומר תהילים רק אחר חצות.

מנהג העולם כשיש לאדם חולה בביתו אומר תהילים עליו, ובאחרונים כתבו דלכן בחרו לומר תהילים על חולה יותר מלימוד דברים אחרים לזכותו, מפני שזהו לימוד שגם מעורר את לב האדם לדבקות בה', כך כתב בהליכות שלמה תפילה פרק ח' דבר הלכה ס"ק כ"ב.

יש לחקור האם יש איסור לומר תהילים בלילה על החולה כמו שיש איסור לקרוא מקרא בלילה או דילמא תהילים שאני דהויא כמו משניות ומותר לאומרה בלילה.

הנה במקור האיסור שלא ללמוד מקרא בלילה: דאיתא במדרש ילקוט שמעוני כי תשא מנין היה משה יודע אימתי יום ואימתי לילה אלא בשעה שהיה הקדוש ברוך הוא מלמדו מקרא היה יודע שהוא יום ובשעה שהיה מלמדו משנה היה יודע שהוא לילה.

וכן איתא בתנא דבי אליהו אות ב' "יום ליום יביע אומר" זה תורה נביאים וכתובים, "ולילה ללילה יחוה דעת" אלו המשניות.

וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת האזינו ל"ב ב' על הפסוק "יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי" וז"ל על דרך אומרם אנשי אמת באר היטב אור"ח סי' רל"ח בשם האריז"ל כי מצות עסק תורה שבכתב אינה אלא ביום ולא בלילה, וכן אמרו בברייתא מדרש תהלים שמשנה באותן מ' יום שהיה אצל ה' היה מכיר בין היום ללילה מהלימוד שהיה ה' מלמדו כשהיה מלמדו משנה היה יודע שהוא לילה, ויש טעם בדבר שאין לימוד מקרא בלילה, ולזה כינה תורה שבכתב למטר שאינו תמיד אלא בימות הגשמים אבל לא בימות החמה, וצא ולמד מה שאירע לרבא תענית כ"ד ב' על שהטריח להוריד גשמים שלא בעתם, כמו כן המקרא הוא דוקא בזמנו המוגבל לו יום ולא לילה, ודימה תורה שבעל פה לטל כמו שהטל לא מפסיק קיץ וחורף יומם ולילה כמו כן תורה שבעל פה אין לך זמן שאינו זמנה.

ובברכי יוסף אור"ח סימן רל"ח הקשה קושיא נפלאה על המדרש: דאם באנו ללמוד ממה שלמד הקב"ה עם משרע"ה תורה שבכתב ביום ותורה שבעל פה בלילה, כשם שנלמד מכך שאין ללמוד מקרא בלילה שמא נלמוד כמו כן שאין ללמוד תושבע"פ ביום. וכך גם אם נלמוד ממה דכתיב יום ליום יביע אומר, כך מקשה החיד"א בברכי יוסף סימן רל"ח ס"ק ב' ומניחו בצ"ע.

וכן הפוסקים הביאו להלכה שאין ללמוד מקרא בלילה, כך כתב באר היטב אור"ח סימן רל"ח סק"א, וכן כתב המשנה ברורה בשער הציון שם סק"ב, א"כ יש לחקור האם תהילים נמי אסור לומר על חולה בלילה או דילמא שאני תהילים דמותר לומר אף בלילה.

הנה באשל אברהם סימן רל"ח כתב דתהילים מותר לומר אף בלילה כיון דאיתא במדרש שוחר טוב פרק א' על הפסוק תהלים י"ט יהיו לרצון אמרי פי וגו' ביקש דוד המלך מהקב"ה, יעשו לדורות ויכתבו לדורות אמרי פי, ויחוקקו לדורות, ולא יהיו קורין בהם כקורין בספרים אלא יהיו קורין בהם ונוטלים שחר עליהם כנגעים ואהלות, וכיון שביקש דוד שיהא נגנעים ואהלות א"כ יש לתהילים הלכה כמו משניות לכן מותר לאומרה בלילה.

מעדני אשר: יש להעיר דבספר נפש החיים למהר"ח מוואלוז'ין שער ד' פרק א', וכן בספרו רוח חיים פרק ו' כתב, ומי יודע אם הסכים הקדוש ברוך הוא על ידו בזה, כי לא מצינו בדברי רז"ל מה תשובה השיבו השי"ת על בקשתו.

וכן בספר ליקוטי מהר"ח בסוף סדר תיקון חצות שמביא בשם ספר נחלה לישראל שכתב להחזיק במנהג העולם שאין מדקדקין כלל בזה מלקרות תהלים בלילה, דשאני תהלים שדוד המלך בעצמו יסדו בחצות לילה כמאמר חכמז"ל ריש ברכות דעד חצות היה עוסק בתורה ומכאן ואילך בשירות ותשבחות, וגם מצינו במדרש הובא בח"א מהרש"א פ"א דמגילה שיעקב אבינו אמר תהלים בלילה, ועוד מוסיף

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה

שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחול

במספר 079-5702714

וכן קול הלשון ישיר

073-2951280

בפרשתן י"ב ויאמר אהרן אל משה בי אדוני אל נא תשת עלינו חטאת וגו' אל נא תהי כמות וגו' ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה.

יש להקשות: מדוע משה רבינו לא התפלל מקודם להקב"ה טרם בקשת אהרן, וכי אינו רואה שאחותו בצער, כך מקשה בחכמת התורה להגאון רבי שלמה קלוגר בפרשתו, וכן בכלי חמדה בפרשתו תזריע ס"ק ד', וכן בספר תפארת האדם.

איכא כמה תרוצים:

א. לכן משה רבינו לא התפלל מקודם להקב"ה טרם בקשת אהרן כיון דמשה רבינו זר היה והיה מוטל עליו לקיים הפסוק דהשמר בנגע הצרעת לשמור ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים, לכן לא רצה לעשות בזה שום פעולה עד שיבקשהו אהרן להתפלל, וא"כ הרי מקיים בזה ככל אשר יורו אתכם הכהנים, כיון דאהרן ציוה לו לרפא אותה ע"י תפלתו מקיים מצוה זו, כך כתב בכלי חמדה בפרשתו תזריע ס"ק ד'.
יש להקשות: מהא דאמרין בגמ' שבת ס"ז ע"מ א' סוטה ל"ב ע"מ ב' על הפסוק בפרשת תזריע "וטמא טמא יקרא" צריך להודיע צערו לרבים, ורבים יבקשו עליו רחמים שמשמע שצריך לבקש מאחרים שיתפללו עליו, משמע שמותר, ואפשר דרק קודם הליכת לכהן יש איסור ולא אח"כ וצריך עיון.

ב. ע"פ מה שמביא רש"י בפרשתו פרק י"ב מפני מה שבביל אחותו הוא מאריך בתפלה, אבל בשבילנו אינו מאריך בתפלה, לאחרונים. כן לא רצה להתפלל עד שאהרן ביקש ממנו, מעדני אשר.

ג. ע"פ מה שכתב האור החיים הקדוש בפרשתו על הפסוק ויפן אהרן והנה מצורעת לא היה צריך לומר הדבר אחר שכבר אמר והנה מרים מצורעת וגו' ולפי דבריהם ז"ל ספרי שאמרו שגם אהרן נצטרע, ירצה לומר הנה היא עדיין מצורעת ולא פרח ממנה כאהרן, ואמרו עוד חז"ל שם שדוקא כשהיה פונה היתה מצורעת וכשהיה מחזיר פניו היתה פורחת ממנה, ולדבריהם צריך לומר כי משה לא היה מביט במרים לדעת מה היא, שאם לא כן ממה נפשך קשה, לפי הנ"ל אתי שפיר, מעדני אשר.

ד. ע"פ מה דאיתא בגמ' עירובין נ"ד ע"מ א' אמר רבי יהושע בן לוי חש בראשו יעסוק בתורה, שנאמר כי לוי חן הם לראשך, חש בגרונו יעסוק בתורה, שנאמר וענקים לגרגרתיך, חש במעיו יעסוק בתורה, שנאמר רפאות תהי לשרך, חש בעצמותיו יעסוק בתורה, שנאמר ושקוי לעצמותיך, חש בכל גופו יעסוק בתורה, שנאמר ולכל בשרו מרפא, לכן חשב שילמד לזכותו של אחותו שתתרפא, ובפרט לפי מה דמבואר בגמ' ערכין ט"ז עמוד ב' אמר רבי חמא בר' חנינא מה תקנתו של מספרי לשון הרע אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, שנאמר מרפא לשון עץ חיים, ואין לשון אלא לשון הרע, שנאמר חץ שחוט לשונם, ואין עץ אלא תורה, שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה וכו' לכן לא התפלל עליה עד שאהרן ביקש שהתפילה שלו יותר מועלת, מעדני אשר.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון ידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משובצים ומשנה ברורה

מדור ידיעות על הפרשה

א [פרשת נחלות ופרשת פסח שני. מאי שנא פסח שני מפרשת נחלות. כתב כאן רש"י (י,ט), אמר להם עמדו ואשמעה, כתלמיד המובטח לשמוע מפי רבו. אשרי ילוד אשה שכך מובטח, שכל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה. וראויה היתה פרשה זו להאמר ע"י משה כשאר כל התורה כולה, אלא שזכו אלו שתאמר על ידיהן, שמגולגלין זכות ע"י זכאי: וצ"ע מדוע רש"י בפרשת פינחס (פרק כו פסוק ה) ויקרב משה את משפטן - נתעלמה הלכה ממנו וכאן נפרע על שנטל עטרה לומר (דברים א, יז) והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי. וא"כ מדוע כאן אצלנו זה שבח ושם נתעלמה ממנו הלכה ומשמע שזהו גנאי למשה, הרי שניהם צ"ל שוים שהפרשה לא נאמרה ע"י משה, וכאן ההדגשה היא אשרי ילוד אשה שכך מובטח, ושם זהו נפרע ממנו?

ב [דקדוק השוני בשבת ראובן. בפסוק (יה) ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלציוז בן שדאיור: בכל הפסוקים כתוב כאן את השבט בני שמעון וכדו' ורק כאן דגל מחנה ראובן.

ג [חידה. מה הקשר בין הפרשה שלנו למתן תורה?

ד [חידה. היכן טמון הרמז (בפרשתינו) לשוני בדין בין הגירות של עם ישראל במתן תורה לגירות רגילה בעלמא?

ה [חידה. היכן רמוז דין פרסומי ניסא בחנוכה בפרשה?

ו [חידה. אברהם ויעקב בפרשתנו, היכן רמוזים?

מדור הלכות שבת

ז [שאלה - הכנת תמצית תה בשבת. בבית משפ' כהנא נגמרה בשבת בצהריים תמצית התה שהוכנה בערב שבת. בביתם התארח בחור ישיבה שאמר לרב כהנא שהמנהג בביתם בהכנת תה בשבת הוא להעביר מים חמים מכלי ראשון לכלי שני וממנו לכלי שלישי ובתוך הכלי השלישי הם מכניסים שקיק עם עלי תה (לא מבושלים). האורח הציע להכין תמצית בשיטה זו. בהנחה שחום המים בכלי השלישי כ- 70 מעלות, האם מותר לרב כהנא להכין בעצמו תמצית תה בשיטה זו? האם מותר לו לאשר לאורחו להכין לו תמצית תה בשיטה זו ולשתות תה זה?

ח [שאלה - בסיס לדבר האסור. שמעון, תלמיד בישיבת "מאור החיים", הניח ביום שישי על הסטנדר שבחדר בו הוא גר עם עוד שלושה בחורים, את ארנק הכסף שלו, מתוך כוונה שהארנק ישאר שם עד צאת השבת. בשבת בצהריים רצה לוי, אחד מהבחורים שבחדר לנער את הארנק ולקחת את הסטנדר ולאולם הישיבה. האם מותר לו לעשות זאת?

ט [שאלה - לבכות בשבת. ר' חיים שמע לעני כניסת שבת הודעה שמוסד תורני שהוא תומך בו במשך שנים עומד להיסגר ואברכיו ותלמידיו יאלצו לחפש מסגרות תורניות אחרות. מאחר ור' חיים היה קשור קשר רגשי עמוק עם המוסד התורני, הוא הרגיש מועקה גדולה ובתפילת העמידה של ליל שבת רצה לבכות כדי להקל עליו את צערו. האם מותר לו?

י [שאלה - הנחה של תבשיל לח על קדרה העומדת על הפלטה. שעון השבת בבית משפ' ישראלי כוון לכבות את הפלטה של שבת, בשבת בצהריים בשעה 13.00. האם מותר לגב' ישראלי להוציא מהמקרר סיר ובו רוטב ולהניחו בשעה 12.45 על גבי קדרה שעומדת על הפלטה כדי להפיג צינתה, מאחר שהרוטב שבסיר וודאי לא יוכל להגיע ליד סולדת ברבע השעה שנותרה עד לכיבוי הפלטה?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 - 9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח תמוז

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח' תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש

לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

